

Bemærkninger til forslaget

Statuttens forhistorie.

Den 26. oktober 1948 vedtog Det konsultative Råd for deltagerstaterne i Bryssel-pagten af 17. marts 1948: Belgien, Frankrig, Luxembourg, Nederlandene og Storbritannien at nedsætte en særlig komité til at overveje, hvilke skridt der kunne gøres med henblik på en nærmere forening af de europæiske lande.

I slutningen af januar 1949 afgav komitéen sin rapport, der blev forelagt på Det konsultative Råds møde i London den 27.—29. januar 1949. På mødet var der enighed om, at der burde dannes et europæisk råd bestående af et ministerudvalg og af et rådgivende organ. Det konsultative Råd besluttede derhos at indbyde andre europæiske lande til at deltage i forhandlinger om dannelsen af et europæisk råd.

Sagen blev derefter overgivet Bryssel-magternes permanente Kommission, for at denne kunne udarbejde et mere detaljeret forslag til gennemførelse af de foreliggende planer.

I et communiqué af 6. februar 1949 fra Kommissionen udtaltes det, at der i vidt omfang var opnået enighed om planernes udformning, men at det måtte erkendes, at en endelig beslutning først kunne tages, når sagen var drøftet på en konference, i hvilken man håbede, at andre europæiske lande ville deltage. Med dette forbehold fremsatte Kommissionen et forslag, hvori tanken om, at Det europæiske Råd skulle bestå af et ministerudvalg og en rådgivende forsamling, var bibeholdt.

Den 7. februar 1949 underrettede den britiske ambassadør udenrigsministeriet om resultatet af Kommissionens overvejelser og forespurgte samtidig efter instruktion fra sin regering, om den danske regering ville være sindet at tage imod en indbydelse til deltagelse i den påtænkte konference. Planerne om dannelsen af et europæisk råd

havde på dansk foranledning været drøftet på et nordisk udenrigsministtermøde i Oslo den 28. januar. Fra dette møde udsendtes et communiqué, hvori det bl. a. udtaltes, at man i princippet var enig om at stille sig positivt til tanken om oprettelse af et sådant europæisk organ. Den 15. februar besvarede udenrigsministeriet under henvisning til dette communiqué ambassadørens forespørgsel bekræftende.

Ved en note af 7. marts 1949 fra den britiske udenrigsminister til den kgl. ambassadør i London blev regeringen derefter af regeringerne i Belgien, Det forenede Kongerige Storbritannien og Nord-Irland, Frankrig, Luxembourg og Nederlandene indbudt til at lade sig repræsentere på en konference angående oprettelsen af et europæisk råd. Tilsvarende indbydelse tilgik Eire, Italien, Norge og Sverige, der ligesom Danmark alle tog imod indbydelsen.

Udenrigsministeriet bemyndigede den kgl. ambassadør i London, lensgreve Reventlow, til at repræsentere regeringen på konferencen, der begyndte i London 28. marts 1949. I konferencen deltog endvidere på udenrigsministeriets opfordring professor ved Århus universitet, dr. juris Max Sørensen som juridisk sagkyndig.

Konferencen vedtog at forelægge to af denne udarbejdede udkast, det ene til en traktat mellem de på konferencen repræsenterede lande indeholdende statut for et europæisk råd, og det andet til en overenskomst om en forberedende kommission for Det europæiske råd, for en ny konference mellem de pågældende landes udenrigsministre.

Denne konference fandt sted i London i dagene 3.—5. maj 1949. På grundlag af den forberedende konferences arbejde vedtog udenrigsministrenes konference den sidstnævnte dag såvel en statut for Det europæiske Råd som en overenskomst vedrørende en